

Avraam

Avraam

Acum să ne oprim asupra lui Avraam. Care să fi fost cauza conduitei pe care a adoptat-o față de Ismael? Avraam, tatăl celor credincioși, face do-vada unei lipse de credință. Și, cum se întâmplă de obicei ca urmare a greșelilor noastre, o tristă istorie s-a petrecut după aceea. Dumnezeu a poruncit lui Avraam să se ducă în Canaan unde el avea să locuiască în corturi, dar dificultățile nu au întârziat să apară, așa cum li se întâmpla adesea celor an-gajați pe calea credinței. Foametea apăsa greu asupra țării, și Avraam, în loc să se încreadă în Dumnezeu și să rămână acolo unde a fost chemat de El, se coboară în Egipt (Geneza 12.10).

În Egipt, Avraam a fost tratat bine din cauza Sarei (ce lucru rușinos!) și, datorită ei, „a căpătat oi, boi, măgari, robi și roabe, măgărițe și cămile.” (12.16) Oare egipteanca Agar (16.3) care avea să producă atâta supărare și discordie în familie și avea să devină mama lui Ismael, să fi fost una dintre aceste „roabe” date lui Avraam din cauza Sarei? Tot ce se poate.

Această primă eroare a antrenat o alta, înainte de nașterea lui Ismael. Ismael avea să devină strămoșul Arabilor care au fost „nuiua” ce a lovit poporul lui Dumnezeu, din timpuri străvechi și până astăzi. De data aceasta, Sara, și nu Avraam a luat inițiativa în trista problemă cu Agar: ea și-a dat roaba ca soție soțului ei, apoi s-a purtat cu ea atât de dur încât sărmana femeie a trebuit să ia calea pribegiei. Tot Sara a fost aceea care a cerut mai târziu lui Avraam să izgonească pe Agar și pe fiul ei, cerință aprobată de Dumnezeu. Totuși, măcar că, în toată intriga aceasta se pare că Sara nu a stat la locul care i se cuvenea, harul lui Dumnezeu strălucește cu atât mai mult în exemplul lăudabil pe care-l prezintă, cu referire la ea, apostolul Petru (1 Petru 3.5,6).

Dar cine sunt eu ca să judec defectele lui Avraam și ale Sarei? Ei bine, lucrurile acestea au fost scrise pentru a ne servi ca avertismente. Domnul să ne ajute să luăm aminte la ele!